

Waarom betogen wij wel/niet*?

wel/niet*?

*schrappen wat niet past

De 'Ziek zijn is geen keuze-betoging' kende een hoge opkomst. Maar wie zijn die mannen en vrouwen die wind en regen trotseren om op te komen voor de goede zaak? Om daar een zicht op te krijgen en om te weten te komen wie wel en wie niet op straat wil komen, lieten we een studie uitvoeren door de Universiteit Antwerpen.

Doctoraatsstudent Michiel De Vydt: "Het onderzoek gebeurde via een online enquête onder de ACV-leden. Die werd een week voor de betoging via e-mail verspreid. Drie dagen na de betoging contacteerden we de bevrageden opnieuw om nieuwe vragen te beantwoorden. Op die manier konden we vergelijken tussen deelnemers en niet-deelnemers."

Sleutel zelf in handen

"In de enquête focusten we vooral op kenmerken van personen die tot een grotere kans op deelname leiden. Samen met professor Stefaan

Walgrave onderzocht ik waarom binnen eenzelfde groep mensen, die allen belang hebben bij de kwestie waarvoor gemobiliseerd wordt, de ene wel deelneemt en de andere niet. De bestaande literatuur zegt dat het sociale netwerk van mogelijke betogers een grote rol speelt. Een persoonlijke uitnodiging is één van de allerhoogste voorspelers van deelname. Ook in dit onderzoek komt dit resultaat sterk naar voren. ACV kan hieruit leren – of tenminste aan herinnerd worden – dat het belangrijk is dat hun leden ook binnen hun eigen netwerk uitnodigingen versturen en anderen warm maken. Wat mobilisatiesucces betreft, hebben ACV-sympathisanten dus voor een groot deel de sleutel zelf in handen."

Brood-en-boterkwesities

"Wat ik uit de resultaten vooral onthoud is het mannelijke en collegiale karakter van de betoging. Ondanks dat we met onze enquête bijna evenveel vrouwen (44 %) als mannen bereikt hebben, blijkt dat 7 op de 10 effectieve betogingsdeelnemers

TEKST
Willem-Jan van Ekert

INFOGRAPHIC
Gregory Klarfeld

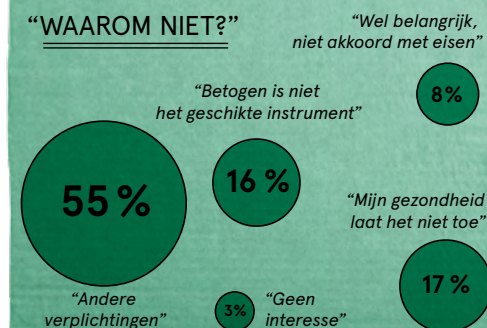

Gemiddelde leeftijd deelnemers
48 jaar

"GA JE MEE?"

"WAAROM NIET?"

mannen waren. Driekwart van de deelnemers geeft eveneens aan samen met een collega betogd te hebben. Slechts 1 op 10 deelnemers vindt aan samen met een vriend die geen collega is betogd te hebben. Op zich is dit niet zo verwonderlijk, het is een echte vakbondsbetoging die mobiliseert rond een selectief goed. Dat kan je niet vergelijken met bijvoorbeeld een klimaatbetoging of een solidariteitsbetoging van Hart boven Hard, een nieuwe sociale beweging. Een vakbond mobiliseert voornamelijk rond materiële, zogenaamde 'brood-en-boter'-kwesities, waarbij het gaat over jobs en inkomen."

"Wat ook opvalt is dat deelnemers een hogere 'interne effectiviteitsperceptie' hebben. Dat is een moeilijk woord om te zeggen dat men het gevoel heeft iets te weten over de kwestie en dat men door te betogen het verschil kan maken. De deelnemers scoren hier hoger in vergelijking met de niet-deelnemers. Andere vragen gingen over de externe effectiviteitsperceptie: in hoeverre

men van de regering verwacht open te staan voor een oplossing van het probleem. Uit de antwoorden blijkt, enigszins verrassend, dat beide groepen even sceptisch of ontgoocheld zijn over de daadkracht van de regering."

Standvastige leden

"Opvallend is de intentie tot deelname, waar we de week voor de betoging naar vroegen. Die intentie werd bij deze betoging in vrij grote mate opgevolgd. Van degenen die vooraf zeiden te gaan, is 76 % ook effectief opgedaagd. Wat dat betreft, heeft ACV een standvastig publiek. Niet-deelnemers gaven vaak praktische redenen op om niet te gaan. Daarbij viel me iets bijzonders op. Op de vierde plaats vinden we de eerste principiële reden voor niet-deelname: 15,5 % van de niet-deelnemers geeft aan dat ze betogen geen juist of geschikt instrument vinden om de kwestie aan te kaarten. Voor vakbondsleden lijkt me dat meer dan verwacht." Het volledige verslag werd op 6 december toegelicht aan de vakbondsleiding. ➔

BEREIK ENQUÊTE

615
respondenten